

APEL GLIWICZANEK, 8 marca 2021 roku z okazji I GLIWICKIEJ MANIFY

Gliwice z perspektywy kobiet nie są miastem pełni sukcesu. Spisałyśmy zestaw ważnych dla nas postulatów jako ekspertki z różnych dziedzin: prawa, edukacji, terapii, urbanistyki, biznesu, IT, organizacji pozarządowych oraz typowo kobiecych dziedzin życia – gospodarstwa domowego i opieki nad słabszymi i potrzebującymi. Uważamy, że nasz głos jest bardzo ważny w mieście, które jest rządzone w większości przez mężczyzn i od dawna z męskiej perspektywy.

Zebrałyśmy tu najlepsze praktyki z całej Polski, które funkcjonują i sprawdzają się w innych miastach, niejednokrotnie biedniejszych, o niższym dochodzie i zasobach. Założyłyśmy, że Gliwice także mogą otworzyć się na różnorodne, dotąd niedoceniane, miejskie perspektywy – np. prokobiece czy senioralne, a w końcu również na rozwiązania utworzone w drodze dialogu z mieszkankami i mieszkańcami miasta. Dlatego zakładamy, że nasza praca zostanie włączona, jako rekomendacja, do tworzonej właśnie Strategii 2040 dla Gliwic. Uważamy, że nasz zestaw postulatów to gest zaufania do samorządu, oczekujemy więc partnerskiego, równościowego potraktowania z drugiej strony.

I. MIASTO MATEK (Kobiet w różnym wieku, opiekujących się dziećmi)

Każda z nas jest pieszą. To kobiety częściej poruszają się po mieście pieszo, częściej wykonują domowe prace logistyczno-organizacyjne: robienie zakupów, załatwianie spraw urzędowych, odprowadzanie dzieci do szkół i przedszkoli czy chodzenie z nimi na spacer. Nadal częściej niż mężczyźni obserwujemy w przestrzeni miasta kobiety z wózkami. Nierzadko więc doświadczają niedogodności ze strony infrastruktury miejskiej.

Źle zaprojektowana i zaniedbana przestrzeń w mieście, pełna jest barier architektonicznych, czasem wręcz wyklucza z codziennego funkcjonowania osoby z wózkami, czy na wózkach z niepełnosprawnościami oraz ich opiekunki, czy seniorki, a także inne osoby z utrudnieniami w poruszaniu się. Być pieszą w Gliwicach, to wielkie wyzwanie.

Apelujemy o w pełni bezpieczną i dostępną infrastrukturę pieszą, która nie będzie wykluczała gliwiczank: kobiet z dziećmi w wózkach, kobiet z niepełnosprawnością czy innymi utrudnieniami w poruszaniu się, senierek. Wymaga to podejmowania działań zarówno w czasie planowania inwestycji (zadbanie o podjazdy dla wózków w każdym budynku, o odpowiednią nawierzchnię chodników), jak i na bieżąco (odsnieżanie chodników i przejść dla pieszych, częstsze kontrole straży miejskiej – śnieg i nieprawidłowo zaparkowane pojazdy stanowią często barierę nie do pokonania).

Apelujemy o szeroki dostęp do miejskich żłobków i przedszkoli, w których znajdzie się miejsce dla każdego dziecka, którego rodzice tego potrzebują. Obecna oferta instytucjonalnej opieki nad małymi dziećmi w naszym mieście nie odpowiada potrzebom gliwickich rodzin o niższych dochodach. W tej sytuacji to kobiety są najczęściej zmuszone do rezygnacji z pracy, pogarszając swoją sytuację finansową i możliwości rozwoju zawodowego. Wiele rodzin korzysta także z nieodpłatnej pracy babć i innych kobiet. Zapewnienie dostępu do miejskich żłobków i przedszkoli powinno być kluczowym elementem polityki prorodzinnej Gliwic.

Apelujemy o stworzenie miejskiego programu dofinansowania do procedur in-vitro. Podobne rozwiązania wprowadziły u siebie inne samorządy, m.in. w województwie śląskim – miasto Częstochowa, gdzie istnieje możliwość uzyskania jednorazowej dotacji do zabiegu zapłodnienia pozaustrojowego w wysokości 5 tys. zł. Miejskie programy in-vitro realizują

także Łódź, Warszawa, Szczecinek, Gdański, Słupsk, Bydgoszcz, Chojnice, Pabianice, Tarnowo Podgórne, Nowogard czy gmina Kobylnica.

II. MIASTO (NIE)SPRAWNE

Jako mieszkanki Gliwic walczymy o dostępność miasta dla wszystkich jego mieszkańców w równym stopniu. Miasto musi być dostępne dla osób w pełni sprawnych i osób z niepełnosprawnościami, które stanowią znaczący odsetek mieszkańców Gliwic. Są wśród nich kobiety. Przez brak odpowiedniej infrastruktury oraz obecność ww. barier architektonicznych i transportowych osoby te mają utrudniony dostęp lub są wykluczone z życia publicznego, towarzyskiego i kulturalnego. Język migowy w Urzędzie oraz bezpłatne parkowanie, to za mało na miasto z takim potencjałem. Pamiętajmy, to kobiety najczęściej są opiekunkami osób z niepełnosprawnościami.

Apelujemy o stworzenie Gliwickiego Standardu Dostępności na wzór Łódzkiego Standardu Dostępności. Nie w pełni sprawni to zarówno dzieci, młodzież, jak i dorośli, którzy potrzebują różnych rozwiązań w przestrzeni publicznej. W tworzeniu Standardów Dostępności powinny brać udział osoby z niepełnosprawnościami oraz ich opiekunki i opiekunowie, bo najlepiej znają problematykę, a Standardy powinny obowiązywać w każdej przestrzeni publicznej w mieście.

Apelujemy o stworzenie miejsc przyjaznych osobom z niepełnosprawnościami już teraz, między innymi o utworzenie miejsc do przewijania niepełnosprawnych nastolatków i osób dorosłych oraz ławek-leżanek dla osób "leżących".

Apelujemy o zapewnienie swobodnego wejścia do każdego urzędu, instytucji publicznej, kina, muzeum oraz lokalu użytkowego usytuowanego na parterze. Jeden stopień nie może już więcej uniemożliwiać osobie na wózku wejścia do sklepu, banku czy fryzjera. Każde przejście dla pieszych musi być bezpieczne dla seniorki z chodzikiem, dla kobiety na wózku, niewidomej, czy z wózkiem dziecięcym.

III. MIASTO SENIOREK

Ponad 20% polskiego społeczeństwa stanowią osoby powyżej 60 roku życia, a długość życia kobiet w Polsce jest o 7 lat wyższa niż mężczyzn. Oznacza to, że większość osób w wieku senioralnym w Gliwicach to kobiety, a z każdym rokiem jest ich coraz więcej.

Apelujemy o zapewnienie możliwie najlepszych warunków dla starzejącej się społeczności miasta. Chcemy, aby Gliwice były *miastem dostępnym* – bez barier przestrzennych, ale dostępnym także ekonomicznie i mentalnie, *miastem wrażliwym* – reagującym na potrzeby mieszkańców i mieszkanek, szczególnie wrażliwych grup społecznych, *miastem sprawiedliwym* – dającym możliwość równych szans wszystkim mieszkańcom i mieszkankom, *miastem wielopokoleniowym* – zapewniającym dużą ilość przestrzeni wspólnych (zewnątrznych i wewnętrznych) do spędzania czasu i integracji mieszkańców i mieszkanek w różnym wieku.

Apelujemy o dostrzeżenie zmieniających się potrzeb mieszkaniowych seniorek i seniorów. O utworzenie dostępnych finansowo i komunikacyjnie mieszkań dla najstarszych mieszkańców Gliwic, bez barier architektonicznych. Z przystępnym czynszem adekwatnym do wysokości emerytur, z windami, podjazdami i częściami wspólnymi wewnątrz i na zewnątrz, w pobliżu sklepów i punktów usługowych.

Apelujemy o utworzenie miejsc instytucjonalnej opieki nad osobami starszymi w formie domów dziennego pobytu, które będą opierać się o zasadę podmiotowości. Domy takie powinny być integralnymi elementami osiedli, tak by seniorki i seniorzy pozostawali w społeczeństwie. Powinny zapewniać prywatność, niezależność i aktywność starszym mieszkańcom przy dostarczaniu odpowiedniej opieki.

Dobre praktyki w zakresie integracji osób starszych pokazuje miasto Opole w swoim Programie Polityki Senioralnej i realizowanym dzięki nim działaniom.

IV. MIASTO BEZ WYKLUCZEŃ KOMUNIKACYJNYCH

Badania wskazują, że większość osób korzystających z transportu publicznego stanowią kobiety, co sprawia, że są one szczególnie narażone na wykluczenie komunikacyjne, a tym samym mają ograniczony dostęp do opieki zdrowotnej, usług publicznych i edukacji.

Apelujemy o zaktualizowanie – we współpracy z dostawcami usług transportowych oraz z obywatelami – sieci transportu autobusowego w mieście, gdyż ten pozostaje w niemal niezmiennym kształcie od wielu lat i nie odpowiada rzeczywistym potrzebom mieszkanki i mieszkańców. Wiele miejsc w Gliwicach nie ma dostępu do transportu miejskiego. Nieprzyjazne są przystanki autobusowe bez siedzisk, bez wiaty, osłony (także po bokach) przed wiatrem, deszczem czy śniegiem.

Apelujemy o wspieranie osób rezygnujących z dojazdu do miasta autem, co ograniczy liczbę pojazdów w centrum, a powietrze będzie mniej zanieczyszczone. Bariera komunikacyjna, która dotyczy kobiet mieszkających na obrzeżach miasta, w mniejszych miejscowościach powiatu, niemal uniemożliwia dostęp do kultury, ale także do opieki zdrowotnej czy urzędów.

Apelujemy o zwiększenie częstotliwości kursów w weekendy!

Nikt nie powinien mieć gorszego startu ze względu na miejsce w którym mieszka! Codzienne myślenie o tym, czy i jak dostaniemy się do szkoły, pracy, lekarza, jak dowieziemy dzieci, jest trudnym doświadczeniem bardzo wielu kobiet.

Apelujemy o większe zniżki na przejazdy dla osób 60+ .

V. MIASTO EDUKACJI OBYWATELSKIEJ

Przykład idzie z góry. Gdy w listopadzie ubiegłego roku Ministerstwo Edukacji Narodowej wyszło z pomysłem karania nauczycieli i uczniów biorących udział w strajku kobiet i groziło konsekwencjami "przewidzianymi prawem" nie precyzując jednak o jakie prawo chodzi, natychmiast zareagowała na to prezydent Łodzi, Hanna Zdanowska. Napisała "Panie Ministrze, bardzo proszę nie straszyć i nie prześladować uczniów, rodziców i nauczycieli! Drodzy łodzianie, każdy uczeń, nauczyciel i rodzic ma konstytucyjne prawo wyrażania swoich poglądów, a zbieranie jakichkolwiek informacji na temat ich udziału w protestach przez kuratorium i Ministerstwo Edukacji Narodowej, to niczym nieusprawiedliwiona forma represji". I dodała: "Kochani, jestem z Wami. Skierowałam dzisiaj do wszystkich dyrektorów szkół w Łodzi list, w którym apeluję o nieprzekazywanie żadnych danych i zapewniam, że mogą oni w tej sprawie liczyć na pełne wsparcie ze strony Urzędu Miasta".

Apelujemy, aby gliwicki samorząd stosował zalecenia Konwencji o prawach dziecka, która gwarantuje dzieciom i młodzieży swobodę wyrażania swoich poglądów, swobodę wypowiedzi, swobodę myśli i sumienia oraz swobodę zrzeszania się i udziału w pokojowych

zgromadzeniach.

Według ekspertów zajmujących się wychowaniem obywatelskim, w ostatnim czasie na niespotykaną dotąd skalę dzieci i młodzież walczą o przestrzeganie praw człowieka, o prawo do wolności i decydowania o sobie. Upominają się o prawa osób dyskryminowanych. Ta obywatelska aktywność młodych ludzi jest wartością, która powinna być doceniona, a nie potępiona.

Apelujemy, by prezydentowi tak dużego i nowoczesnego miasta nie zamykał ust strach przed nieprzyznaniem funduszy lub innych profitów, gdyby ten pochwalił protest kobiet i młodzieży. Wiedziałybyśmy, że takiego prezydenta trzeba bronić i cenić.

VI. MIASTO BEZ PRZEMOCY

Według WHO seksualność stanowi kluczowy aspekt istnienia człowieka w trakcie jego życia i dotyczy płci, tożsamości i ról płciowych, orientacji seksualnej, erotyzmu, przyjemności, intymności oraz prokreacji. Seksualność jest odczuwana i wyrażana w myślach, fantazjach, pragnieniach, wierzeniach, postawach, wartościach, zachowaniach, praktykach, rolach i związkach. Podczas gdy seksualność może obejmować wszystkie te aspekty, nie wszystkie one są doświadczane bądź wyrażane. Na seksualność wpływają interakcje pomiędzy czynnikami biologicznymi, psychologicznymi, społecznymi, ekonomicznymi, politycznymi, etycznymi, prawnymi, historycznymi, religijnymi i duchowymi. Dlatego uważamy, że edukacja seksualna w szkołach, wspierana przez samorząd, to najlepszy sposób zapobiegania przemocy i gwałtom w mieście.

Apelujemy o wprowadzenie w szkołach na terenie Gliwic rzetelnej edukacji seksualnej i antydyskryminacyjnej, fundowanej z miejskich środków. Po podobne rozwiązanie sięgnęło miasto Poznań. Z raportu "Dyskryminacja w szkole – obecność nieusprawiedliwiona" wynika, że co dziesiąty uczeń doświadcza dyskryminacji lub jest jej świadkiem. Dzieci i młodzież są narażone na agresję słowną, przemoc fizyczną i psychiczną, izolację, a także przemoc seksualną. Dyrektorzy i dyrektorki szkół wraz z nauczycielkami i nauczycielami mogą składać w Poznaniu wnioski o dofinansowanie dodatkowych zajęć w poznańskich szkołach, w tym tych poświęconych antydyskryminacji. Będą one realizowane od kwietnia do grudnia. Zajęcia przeciwdziałające dyskryminacji i wykluczeniu w stolicy Wielkopolski są prowadzone już od 3 lat. W tym czasie zrealizowano ponad 260 programów. W akcję zaangażowało się na przestrzeni lat prawie 100 szkół.

Apelujemy, aby samorząd zaangażował się w edukację w zakresie wrażliwości na drugiego człowieka – niezależnie od tego skąd pochodzi, jaki ma kolor skóry, poglądy, jakiej jest płci, z jakiego kraju pochodzi. Pamiętajmy, że w naszych placówkach oświatowych uczą się dzieci z różnych zakątków świata oraz będące w różnej sytuacji materialnej.

Apelujemy też o przyjęcie rozwiązania, które właśnie prototypuje sąsiednia Ruda Śląska. Rozwiązanie to może pomóc kobietom doświadczającym przemocy domowej.

Apelujemy o dopisanie do zasad wynajmowania lokali i pomieszczeń tymczasowych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Gliwice możliwości zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych osób (a są to przeważnie kobiety), które były zmuszone opuścić dotychczas zajmowane mieszkania ze względu na przemoc ze strony współmałżonka lub innego członka gospodarstwa domowego.

Gliwicka Manifa wspiera Akcję Menstruacja i apeluje o utworzenie Punktów Pomocy Okresowej w placówkach szkolnych na terenie miasta Gliwice. Ubóstwo menstruacyjne jest zjawiskiem globalnie powszechnym, można się spodziewać, że dotyka także mieszkank

naszego miasta. Pojawienie się takich punktów w szkołach stanowiłoby ogromne wsparcie dla dziewcząt tam uczęszczających – przy ograniczonym dostępie do rzetelnej edukacji seksualnej, nie każda jest na tyle świadoma, by odpowiednio zabezpieczyć się na wypadek wystąpienia krwawienia.

VII. MIASTO ZIELONE I ZDROWE, KOMUNIKUJĄCE SIĘ Z NAMI!

Gliwice były miastem ogrodem i nadal powinny pozostać zielonym miastem. Nie pozwolimy na betonozę! Apelujemy o stosowanie zasad zrównoważonego rozwoju w Gliwicach. Wspieramy takie akcje jak Obrona Wilczych Dołów czy wszelkie akcje nieposłuszeństwa obywatelskiego w obronie drzew. Jako kobiety, wrażliwe na ochronę środowiska, popieramy apele i naciski ze strony obrońców środowiska naturalnego w mieście, drzew, rezerwarów przyrody, zwierząt dzikich i naszych przyjaciół mniejszych i domagamy się – zamiast frazesów o przyszłości, która ponoć jest tu – zielonego miasta nowej generacji, gdzie władza rozumie fundamentalne znaczenie środowiska dla zdrowia i dobrostanu obywateli i następných pokoleń.

Mając na uwadze zdrowe funkcjonowanie Gliwic oraz lokalnej społeczności wspieramy rozwój zrównoważonej mobilności i kibicujemy wszystkim miejskim rowerzystkom. Apelujemy o rozwój bezpiecznej infrastruktury rowerowej, dzięki której więcej z nas będzie mogło bez obaw zdrowo i ekologicznie przemieszczać się po Gliwicach.

W dzisiejszej dobie, co pokazała m.in. pandemia, uważamy, że samorządowcom i samorządowczyniom absolutnie potrzebne są nowe kompetencje z zakresu zarządzania miastem. Prezydent, wiceprezydentki, wiceprezydent oraz kadra zarządzająca miastem musi znać narzędzia zarządzania kryzysem, radzenia sobie – wspólnie z mieszkańcami i mieszkankami z pandemią, zmianami klimatycznymi, kryzysami ekologicznymi i zdrowotnymi. Są to przede wszystkim umiejętności z obszaru komunikacji społecznej.

VIII. MIASTO PRZYJAZNE ZWIERZĘTOM

Apelujemy, żeby miasto w szeroko pojętym interesie swoim i mieszkańców, w podejmowanych działaniach, które dotyczą dzikich zwierząt, kierowało się także ich dobrostanem. Dzikie zwierzęta to dobro ogólnonarodowe, a w ujęciu globalnym wymiaranie gatunków na kuli ziemskiej jest zjawiskiem powszechnym.

Apelujemy również o zwiększenie nakładów na pomoc dla wolno żyjących zwierząt, w tym w szczególności kotów. Osoby, które zajmują się ich dokarmianiem to najczęściej kobiety, fundujące większość karmy z własnej kieszeni. Dostawy od Schroniska w obecnym wymiarze to wsparcie, ale niewystarczające, by zaspokoić potrzeby.

Apelujemy też o zwiększenie puli środków na sterylizację i kastrację wolno żyjących kotów. Niedostateczny zasób funduszy nie daje możliwości skorzystania z tej drogi ograniczania populacji dzikich kotów w mieście wielu zainteresowanym mieszkankom.

IX. MIASTO WSZYSTKICH PŁCI

Były prezydent Gliwic, Zygmunt Frankiewicz, przewodzi Związkowi Miast Polskich. ZMP w lutym br. – odpowiadając na powtarzające się wnioski miast – podjął decyzję o utworzeniu Komisji Praw Człowieka i Równego Traktowania. Na zaproszenie skierowane do miast odpowiedziało aż 45 osób chcących pracować w tym gremium. Są to m.in. członkinie i członkowie władz miejskich, radne i radni, urzędniczki i urzędnicy samorządowi,

pełnomocniczki i pełnomocnicy do spraw równego traktowania, równych szans, polityki równościowej, tolerancji, przeciwdziałania ksenofobii oraz organizacji pozarządowych.

Po pierwsze pytamy, dlaczego brak reprezentanta/reprezentantki Gliwic w tym gremium, lub może nic o niej nie wiemy. Pytamy, bo z taką osobą chcielibyśmy współpracować. Ponad połowa praw człowieka wymienionych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka jest realizowana przez samorządy lokalne – praktycznie katalog zadań własnych gmin oparty jest o te prawa.

Apelujemy o wypracowanie z lokalną społecznością standardów równości, tolerancji i akceptacji dla różnorodności w Gliwicach. Na wzór dokumentów ze Słupska lub Gdańska.

X. MIASTO KULTURY DOSTĘPNEJ I PARTYCYPACJI

Apelujemy o rozwój kultury partycypacyjnej i zaangażowanej w Gliwicach. Kultura nie równa się dziś instytucjom kultury. Muzealnym kapciom czy akademiom ku czci. Jest już daleko dalej, uciekła do przodu. Na pewno nie będzie źródłem lokalnego życia kulturalnego hybrydowa instytucja połączona osobą dyrektora. Instytucjonalna hierarchiczność zabija spontaniczność i różnorodność kulturową, nie daje szans małym inicjatywom, buntom kulturowym, kreatywnej rebelii, dobrze pojętemu sąsiedowaniu różnych kultur.

Rozumiemy kulturę szeroko, traktujemy ją jako dobro wspólne, stanowiące źródło wyobrażeń oraz emancypacyjnych praktyk społecznych pomagających umacniać się wspólnotom na podwórkach, w dzielnicach, wreszcie w całym mieście. Potrzebujemy kultury dostępnej (nie chodzi tylko o osoby niepełnosprawne), tolerancyjnej, samorządnej i pełnej empatii. Kulturą w działaniu były, naszym zdaniem, obrona wieży ciśnień na ul. Sobieskiego, społeczny Komitet Schabikowski, obrona Alei Lipowej oraz Wilczych Dołów.

Kultura jest umiejętnością dziedziczenia. Wiemy, że trzeba rozwijać istniejące instytucje kultury, dbać o dziedzictwo, ale równocześnie jesteśmy pewni, że partycypacyjny, oddolny model kultury sprawiłby wiele dobra dla miasta. Rozwinął i umocniłby gliwicką tożsamość, oryginalność i stałby się dumą wielu Gliwiczank i Gliwiczank.

Apelujemy jednocześnie o wzmożenie działań kulturowych na rzecz osób z różnymi niepełnosprawnościami. Kontakt z muzyką, literaturą czy sztuką może być nie tylko jedną z form przyjemnego spędzania czasu, ale przede wszystkim nieść ze sobą wartości rewalidacyjne.

Uznajemy sport za część kultury miasta. Uważamy, że sport nie ma płci i wiąże się z rozwojem cywilizacyjnym, a nawet duchowym.

Apelujemy, aby władze samorządowe nie faworyzowały piłki nożnej jako kluczowej finansowo i strategicznie dyscypliny sportu w naszym mieście. W historii miasta zapisało się wiele znakomitych sportmenek i to powinna być stała dewiza w budowaniu sportowych strategii miejskich.

XI. MIASTO PRZEDSIĘSIĘBIORCZYCH KOBIEC

Nie tylko Strefą Ekonomiczną żyje miasto. Centrum Gliwic, póki co, skazane zostało na obumieranie. W centrum nie ma przedsiębiorczości. Nawet najbardziej pracowitej, zaradnej i doświadczonej drobnej przedsiębiorczyni nie uda się biznes, gdy po głównej ulicy hula wiatr, a przechodniów można policzyć na palcach. Pandemia tylko dokończyła dzieło, do którego przyczyniło się miasto.

Apelujemy – nie jest zadaniem miasta rozwijać czyjeś biznesy – ale już animowanie i aktywizowanie życia społeczno-gospodarczego, to na pewno rola samorządu. Święteczne targi na gliwickim Rynku, to jakaś małomiasteczkowa rekwizytornia, a nie radosny, bożonarodzeniowy jarmark. Bez wsparcia miasta, to się nie wydarzy.

Apelujemy o wyłączenie Starówki i części ul. Zwycięstwa z ruchu i aktywizowanie tam stref drobnej przedsiębiorczości, usług, rękodzieła, rzemiosła, miejskiej sztuki i kreatywności, świetlic, klubów i centrów tematycznych, przede wszystkim dla młodzieży i seniorów.

Apelujemy o szczególną troskę ze strony miasta o drobne najemczynie, które musiały przejść gehennę administracyjną, aby uzyskać jednorazowe wsparcie (zwolnienie z czynszu lub zwrot za czynsz w okresach przestoju) podczas tzw. pierwszego lockdown'u. Wiele przedsiębiorców, wobec niejednoznacznych, nadmiernie zbiurokratyzowanych wymagań po prostu przestało się bić z urzędem o pomoc. Miasto okazało się mało elastyczne, podjęło w tej sprawie tylko jedną uchwałę, zwlekąło z korespondencją. Nie reagowało, jak miasta, które się chwala wysokimi standardami i jakością usług dot. różnych obszarów obsługi mieszkank. Ostatecznie tracą na tym wszyscy, nie ma bowiem nic gorszego niż utrata zaufania w biznesie.

Apelujemy też o systemowe rozwiązanie opłat parkingowych dla drobnego biznesu w centrum. System podobny do tego, jaki oferowany jest mieszkańcom może tu być jakąś wyjściową matrycą. Dobrze rozwiązanie w tym zakresie także byłoby zachętą dla przedsiębiorczych Gliwiczank i ich pracowników i pracownic.

XII. PRAWORZĄDNE MIASTO XXI WIEKU

Wiele z nas jest prawniczkami, prezeskami zarządów, księgowymi, rzeczoznawczyniami. Obserwujemy fluktuacje biznesowe w Gliwicach. To jest także nasz świat. Apelujemy, aby jak najszybciej została wyjaśniona do końca sprawa nieprawidłowości w Śląskiej Sieci Metropolitalnej, gdyż wyjaśnienia złożone na stronie firmy wydają się niepełne. Jesteśmy podatniczkami, a Spółka zainwestowała środki w sprzęt komputerowy potrzebny do realizacji projektu, który miał być dofinansowany ze środków europejskich, zanim wniosek o to został rozpatrzony. Fundusze na ten cel pozyskała pożyczając je od prywatnej firmy. Teraz zaległości są spłacane także z naszych kieszeni.

Fantastycznie, że Gliwice szczył się mianem lokalnej Doliny Krzemowej, ale najważniejsze jest, aby nowoczesność miała tu transparentną twarz i służyła całej społeczności, miastu i była bazą rozwoju dla kolejnych pokoleń. Tymczasem nasze miasto, mimo zacieklej propagandy sukcesu, na przestrzeni ostatnich 30 lat pomniejszyło się o ponad czterdzieści tysięcy mieszkańców. Wielu z nich to nasi synowie i córki – dlatego bardzo dobrze wiemy, dlaczego stąd wyjechali/wyjechały. Nie widzą tu tej przyszłości ze sloganu miasta.

XIII. PRZYSZŁOŚĆ JEST TU!

Rekomendujemy nasze postulaty do Strategii 2040. Bez kobiet to się nie uda!